

ISSN 1331 - 6109

YAU

najavljeno

X. FRANJEVAČKI ROD

reportaže

TRSAT '03

PAPA U HRVATSKOJ

BROJ 2 GODINA XI SRPANJ 2003. CIJENA 6 KN

Blagoslov sv. Klare

*U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.
Gospodin vas blagoslovio i sačuvao!
Pokazao vam lice svoje i smilovao vam se!*

Svratio pogled svoj na vas i dao mir vama, sestrama i kćerima mojim, i svim drugima koje će doći i koje će ostati u vašoj družbi i ostalima, toliko prisutnima koliko onima koje će doći, koje budu ustrajale do konca u svim drugim samostanima siromašnih gospođa.

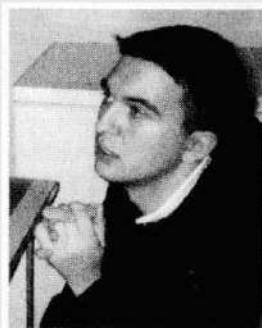
Ja, Klara, službenica Kristova, biljčica preblaženog oca našega svetoga Franje, sestra i majka vaša i ostalih siromašnih sestara, premda nedostojna, molim Gospodina našega Isusa Krista da vam po svome milosrđu i po zagovoru svoje roditeljke svete Marije, blaženoga Mihaela arkanđela i svih svetih anđela Božjih, blaženog oca našeg Franje i svih svetaca i svetica, sam nebeski Otac dade i potvrdi ovaj presveti svoj blagoslov na nebu i na zemlji: na zemlji time da vas umnoži u svojoj milosti i u krepostima među svojim slugama i službenicama u svojoj vojujućoj Crkvi; a na nebu uzvisujući vas i proslavljajući vas u slavnoj Crkvi među svojim svecima i sveticama. Blagoslivljam vas za svojega života i poslije svoje smrti, koliko mogu svim blagoslovima kojima je Otac milosrđa blagoslovio i kojima će blagosloviti svoje sinove i kćeri na nebu i na zemlji, i kojima su duhovni otac i majka blagoslovili te će blagosloviti svoje duhovne sinove i kćeri. Amen.

Ljubite uvijek svoje duše i duše svih svojih sestara, i vodite uvijek brigu da održite što ste Gospodinu obećale. Gospodin bio uvijek s vama, o da biste vi bile uvijek s njime.

Amen.

uvodnik

Mili moji, što mi je vruće! A vama? Siguran sam da ni vama nije lako na ovih četrdesetak stupnjeva u hladu. Stoga vam je vaše vrijedno uredništvo, zajedno s dopisnicima, podarilo još jedan broj TAU-a za osvježenje.

Kad sam već kod osvježenja, vjerujem da je vas, kao i mene, svojim trećim dolaskom u Lijepu našu osvježio Sveti Otac. Zaista možemo biti Gospodinu zahvalni što nam je Papu opet poslao kako bi nas učvrstio u onome što nam često nedostaje, a to je vjera. Vjerujem da ćemo upravo mi

framaši u Crkvi biti oni koji će odgovoriti na Papine poruke.

Svi oni koji su propustili (nek im bude krivo) ovo-godišnji Trsat, imaju priliku saznati kako su framaši posvjedočili Gospodina, svoju radost i mladost, na svom glavnom godišnjem susretu. Od najava izdvojio bih - a što drugo? -

Franjevački hod, na kojemu će i ovoga ljeta 120 sretnika prijeći stotinjak kilometara i tako provesti dio ljetnog odmora. Za one koji prvi put čuju za FRAMU i čitaju TAU poruka da je s tim mlađima sve u redu i da se ne moraju brinuti za njihovu psihu.

Osim toga, tu su naše stalne rubrike, vijesti itd. Otvoreni smo za sve vaše nove ideje, pa vas lijepo molim da se češće služite našom elektronskom poštom: tau-frama@net.hr.

Do jesenskih kiša i pada temperature (još samo tri mjeseca) pozdravlja vas i voli vaš

Sike

TAU - LIST FRANJEVAČKE MLADEŽI

List izdaje: Provincijska središnjica Franjevačke mlađeži Provincije sv. Ćirila i Metoda

Glavni i odgovorni urednik: Siniša Pucić

Uredničko vijeće: Ana Fruk, Petar Horvat, Tomislava Kekez, Domagoj Petrić

Lektor: fra Krunoslav Kocijan

Adresa uredništva: Kaptol 9, 10 000 Zagreb, Hrvatska, Tel./fax: 01/481-48-24, E-mail: tau-frama@net.hr

Broj žiro računa: 2484008-1101108180

Pretplata: Godišnja pretplata za 4 broja iznosi 24 Kn

Rukopisi i fotografije vraćaju se u dogovoru s uredništvom.

Tisk: Offset - Markulin / Lukavec

4 MEDITACIJA:

Ljubiti iznad svega

6 MARŠ '03

8 PORCIJUNKULSKI OPROST

10 FRAMA U CRKVI

12 POVIJEST FRAME: '95

14 REPORTAŽA:

TRSAT '03

17 PAPA U HRVATSKOJ

23 VIJESTI

LJUBITI IZNAD SVEGA

Tema ovogodišnjeg Franjevačkoga hoda, "Ljubiti iznad svega", vrlo je poticajna i izazovna. Bog, beskrajna Ljubav, stvorio je čovjeka iz preobilja svoje ljubavi na svoju sliku i priliku. Stoga je čovjek biće ljubavi! Čim se rodi pokazuje ogromnu čežnju za pažnjom, nježnošću i ljubavlju. Ne primili sebedarnu ljubav svojih roditelja, ostaje ranjen i oštećen za cijeli život. Da bismo ljubav mogli nesobično darivati jedni drugima i svemu stvorenome, poput našeg brata Franje, trebamo je od nekoga i primiti. No, često puta je ljudska ljubav nesavršena i nedovoljna da ispuni naše zahtjeve i čežnju za ljubavlju. Tada, gladni ljubavi bez koje ne možemo živjeti, krećemo u avanturu traženja ljubavi. Na žalost, često je tražimo tamo gdje ona nije. I tako, tražeći ljubav a ne nalazeći je (jedanput, dvaput... sto puta!) padamo u beznađe i očaj te nižemo beskrajne jadikovke nad samima sobom, optužujući sve oko sebe.

"Traži to što tražiš, ali ne tamo gdje tražiš", upozorava nas sv. Augustin. Dragi

brate i sestro, traži ljubav, ali ne u zadowoljavanju svojih malih i sebičnih prohtjeva, nego na njenom Izvoru! Bog-Ljubav, izvor svih naših ljubavi, kuca na vrata tvoga srca i strpljivo čeka da Mu otvořiš. Sama Ljubav prosjači tvoju ljubav kako bi ju oplemenila, procistila i usavršila te tako ispunila dubine tvoga bića. Otvori joj svoju pamet i maštu, svoje osjećaje i volju, kako bi se po tebi mogla prelivati na sve koje će ti Gospodin darovati na ovom jubilarnom Hodu.

"Ovo je moja zapovijed: Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!" (Iv 15, 12). Možeš se pitati: "A kako si me to, Isuse, ljubio?" On će odgovoriti tebi koji toliko čezneš za bezuvjetnom i savršenom ljubavlju: "Pogledaj na križ!" Dragi brate i sestro, križ je najjasniji, najkonkretniji i najuzvišeniji znak Božje ljubavi prema nama. Na križu se očitovala

ljubav koja je išla do kraja. "Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam" (Iv 15, 13-14). Razmišljajući, meditirajući i ponirući u tajnu križa čovjek ostaje bez riječi i pita se: "Je li moguće da sam toliko ljubljen?! Čime sam to zasluzio?!" Odgovor je: Isusova ljubav je besplatna i ne da se ničim zaslužiti, Isusova ljubav je toliko velikodušna i bezuvjetna da joj jedva

možemo pobjeći (usp. Ps 139, 7-12).

Kamo god podđemo, Ona je tu! Kamo se god okrenemo, kamo god pogledamo, Ona nam se smiješi i ponizno čeka da je ugostimo kao najdražeg gosta. Ljubav ne može a da nas ne ljubi! A mi?! Možemo li odbiti tu i takvu Ljubav? Možemo li ostati tvrda srca i ne mariti za Nju? Možemo li živjeti svoj život kao da se ništa nije dogodilo? Kako da nas ne gane ta sebedarna Ljubav, kako da ostanemo isti? Otvorimo, brate i sestro, širom vrata svoga srca toj neshvatljivoj, toj neizrecivoj Ljubavi! Dajmo joj prostora u svome srcu, dajmo joj odriještene ruke da može s nama činiti ono što se Njoj sviđa! Ne bojmo se Isusa i Njegove Ljubavi, ne bojmo se

Njegovih zahtjeva jer jaram je Njegov sladak, a breme Njegovo lako (usp. Mt 11, 28-30). Isus nam ne želi oduzeti našu slobodu, naše zadovoljstvo i sreću. Naprotiv! On nas želi oslobođiti i odgojiti za istinsku ljubav, za život koji će svojom velikodušnošću i sebedarjem usrećivati druge i tako sam biti ispunjen srećom i blaženstvom.

“Ljubi i bit ćeš ljubljen!”, potiče nas sv. Ambrozije. Bog, koji je sama Ljubav, ljubio nas je prije nego smo se rodili, darovao nam je život i svakoga nam dana pokazuje koliko nas voli, čineći mala čudesa Ljubavi za nas. Dakle, prvi smo ljubljeni, i to odvijeka, ustrajno i strpljivo. Na nama je sada da se potrudimo ljubav pokazati svojim bližnjima konkretnom zauzetošću, pažnjom, razumijevanjem, uhom koje pažljivo sluša, osmjehom, toplim srcem, zaboravljanjem uvreda i povjerenjem. Ljubimo prvi kao što je nas Bog ljubio! Ljubimo iznad svega, tj. izidimo iz sebe i nadidimo sebe - ljubeći! Budimo baklje koje osvjetljuju put, izgaraju i troše se za svoje bližnje, a Ljubav će nam uzvratiti stostruko. Budimo ne samo osobe koje ljube, nego i osobe koje svojom vedrinom i jednostavnošću pomažu drugima da ih vole.

Ljubiti, znamo, nije uvijek lako. Ljubav ne zahtijeva nešto od nas, Ljubav zahtijeva sve, i to ponajprije nas same. Stoga je prava ljubav uvijek povezana sa žrtvom, s odricanjem od samih sebe, s ustrajnošću i odgovornošću. Ali ne bojmo se ljubiti jer ljubav usrećuje one koje ljubimo i nas same, a i samoga Boga, jer se On uvijek raduje sreći svoje djece. “Ljubav nije ljubljena!”, jecao je naš brat Franjo. Neka ovogodišnji Hod bude ispit naše velikodušnosti, na kojemu ćemo, ljubeći iznad svega, učiniti da Ljubav postane ljubljena u nama i po nama. Sretno!

fra Marin Grbešić

Draga braćo i sestre!

I ovu školsku godinu želimo završiti a novu još bolje započeti duhovnim hodom kroz Franjino i Klarino iskustvo. Ovogodišnji Franjevački hod nosi geslo: "Ljubiti iznad svega". Uistinu, to je prepoznatljivo na iskustvu života ovih dvoje Asižana. To je privlačilo mnoge ljudе onoga vremena. Kad god povjerujemo Evandželju i ono postane dio naše svakodnevice, to drugi ljudi vide. Živjeti Evandželje znači ljubiti Stvoritelja iznad svega, te brata čovjeka kao sebe samoga.

U ovoj jubilarnoj godini sv. Klare želimo se nadahnjivati i njezinim životom i primjerom, te susretom i življenjem Božje riječi.

Tijekom ovogodišnjega Hoda prolazit ćeemo mesta od Lipika do Bjelovara i vidjeti opet dio domovine koji još nosi rane rata. Jedino Evandželje daje snagu da ljubimo i oprštamo.

Dopustimo si na ovom Hodu vjere i ljubavi to iskustvo Božje blizine i radosti. Neka i ovaj Hod bude blagoslov svim krajevima Lijepe naše kroz koje ćemo prolaziti. Neka im naša prisutnost bude blagoslov i nova nada, da s Franjom i Klаром gledamo prema Isusu.

Dobro i radosno došli na ovogodišnji Hod! Mir i dobro!

fra Milan

X. FRANJEVAČKI HOD FRAME (25. srpnja - 05. kolovoza 2003.)

"Ljubiti iznad svega"

PROGRAM:

25. srpnja (petak):	okupljanje u LIPIKU do 11.00 sati.
26. srpnja (subota):	SIRAČ - "Kao ovce bez pastira"
27. srpnja (nedjelja):	DARUVAR - "Našli smo Mesiju!"
28. srpnja (ponedjeljak):	HERCEGOVAC - "Istinska sloboda"
29. srpnja (utorak):	NOVA RACA - "Na putovima čovjeka"
30. srpnja (srijeda):	BJELOVAR - "Od sada pa nadalje reći ču: Oče!"
31. srpnja (četvrtak):	BJELOVAR - MARKOVAC - "Kao što ja vama učinih ..."
01. kolovoza (petak):	BJELOVAR - "Idite po svem svijetu"
(polazak prema Asizu)
02. kolovoza (subota):	ASIZ (susret s framašima iz cijelog svijeta)
03. kolovoza (nedjelja):	GRECCIO - FONTE COLOMBO - ASIZ
04. kolovoza (ponedjeljak):	ASIZ (zajedničko euharistijsko slavlje) - CARCERI - LA VERRA
05. kolovoza (utorak):	dolazak kućama

DOŽIVLJAJI SUDIONIKA HODA 2002. (Kloštar Ivanić - Čakovec - Asiz)

Hmm... Marš... Stalno su naglašavali da je to duhovna obnova, a ne turistički obilazak ili zabava. To je i bila duhovna obnova, a to

smo mi u prometnoj ekipi i stvarno doživjeli. Iako smo tijekom hoda bili dosta udaljeni od ostatka framaša, mi smo u duhu bili blizu njih. Nerijetko smo s radošću u

srcu skoro bivali (z)gaženi. Za to su se brinule razne žene za volanom (uglavnom plavuše), al' mi smo i dalje hrabro koračali (štoviše, nerijetko trčali) u nove opasnosti, u kojima se stalno ispitivala naša spremnost za polaganje života za braću i sestre. Uz to, skoro smo izazvali i koju nesreću i tako poticali druge na molitvu! Dakle, marš je stvarno jedna intenzivna duhovna obnova koja nam je koristila i dala nam snage za daljnje korake našeg puta (života).

Goran Fruk, Frama Zagreb-Siget

Biti animator je uvijek nešto posebno, ali nisam ni sam očekivao da će me animatorstvo na prošlogodišnjem maršu oduševiti. Od marša sam očekivao duhovnu obnovu na franjevačkim mjestima u Italiji, ali mi je najviše ostala u sjećanju moja prošlogodišnja skupina, La Foresta. Bojao sam se da ću kao animator imati problema jer neću uspjeti započinjati razgovore, jer će neki biti odviše šutljivi, ali dogodilo se nešto skroz drugačije. U skupini su se našli divni framaši koji nisu prestajali pričati, te koji su se zapravo sami animirali. Svaki rad u skupini započinjali smo i završavali pjesmom. Bili smo zajedno i u porazu, pa i onda kad smo gubili u svim igrama. No, zato smo imali najbolji, već legendarni bojni poklik: "La Foresta!" Članovi grupe učinili su da mi je animatorstvo na maršu ostalo posebno iskustvo koje nikada neću zaboraviti.... "La Foresta! La Foresta!"

Hrvoje Kekez, Frama Zagreb-Kaptol

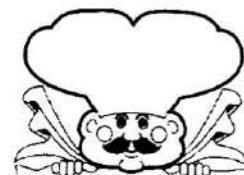
Franjevački hod najveći je i najkvalitetniji susret FRAME i svakom je framašu velika želja sudjelovati na tom susretu. Imao sam priliku uložiti dio sebe u Hod prošle godine.

Svirajući gitaru s ostalim sam framašima slavio Gospodina pjesmom i molitvom. Pjevajući Isusu, osjetio sam njegovu prisutnost i ljubav kojom nas neprestano ljubi. I danas zahvaljujem Gospodinu za predivne trenutke koje sam doživio na Hodu i radujem se svakom novom susretu.

Josip Bralić, Frama Čakovec

Trenutke marša doživjela sam kao dobru vježbu i upoznavanje našeg karaktera. Osjetila sam na mnoge načine Božju blizinu, ali kroz služenje ljudima bio mi je najbliže. Iskreno, ne znam bolji razlog. Važno je izvršiti volju Očevu. Tko je poeo pripremljeni obrok znao je da ga je netko pripremio iz ljubavi prema njemu, pa makar i anonimno. Nije važan umor, nebrojeni žuljevi, nego taj osjećaj ispunjenosti i zadovoljstva, koji me je motivirao u nadolazećim naporima.

Ljiljana Čehovski, Frama Đakovo

Dane Marša treba samo doživjeti. Biti od pomoći onima kojima su žuljevi, bolovi u zglobovima i mišićima dosezali vrhunac - bila je to za mene radost. Na poseban sam način ostala zadrivena vedrinom i sprem-

nošću vas framaša, koje ništa nije sprječilo u radosti i molitvi. Moj dojam kao medicinske pratnje: bili ste zadovoljni i super "pacijenti".
s. Tijana Mikić, Osijek

PORCIJUNKULSKI OPROST

U našem franjevačkom kalendaru ima mnogo blagdana koji su nam srcu dragi. No, vjerujem da nam je uz blagdan našeg sv. Oca Franje najviše pri srcu blagdan Gospe od Anđela ili Porcijunkulovo.

Crkvica Sv. Marije Andeoske ili Porcijukula, u srcu Umbrije, nedaleko od grada Asiza, ishodište je franjevačke povijesti. Tu je crkvicu Asiški siromašak, nakon što je s križa čuo Isusove riječi: "Franjo, idi i popravi moju kuću, zar ne vidiš da se ruši?", vlastitim rukama obnovio. Ona je postala kolijevkom Franjevačkoga reda, mjesto iz kojega su braća odlazila, ali i danas odlaze u misije, i kamo su se ponovno vraćali svake godine na kapitul sve braće. U toj crkvici Franjo vidi materinsko tlo iz kojega sve raste i napreduje. To je mjesto kojemu se uvek vraćao i na kojemu je umro. Volio je tu crkvicu više negoli druga mjesta i zato je zapovjedio braći da to mjesto s posebnim poštovanjem časte: "Ne napuštajte ovo mjesto nikada. Ako vas kroz jedna vrata istjeraju van, na druga se vratite unutra."

Uz tu je crkvicu papa Ivan Pavao II.

1986. godine okupio predstavnike mnogih religija svijeta na sveopću molitvu za mir i svjetlu. Zalaganjem sv. Franje ta je crkvica u okolnostima njegova vremena postala mjesto na kojemu

su se svi mogli prepoznati jednakima po milosti Božjoj. Sv. Franjo, ljubitelj Boga i čovjeka, u toj je crkviči izmolio glasoviti porcijunkulski oprost, i time je omogućio da se i obični ljudi u svojim običnim nastojanjima jednoga dana u godini prepoznaju dostojnjima Božje i ljudske ljubavi, da postanu svjesni svoga dostojanstva, svoje mogućnosti da u Bogu uvijek iznova budu novi ljudi. Podsjetio je ljudi svoga vremena da Bog ljudi ne dijeli na svoje i tuđe, on je Bog svakoga čovjeka.

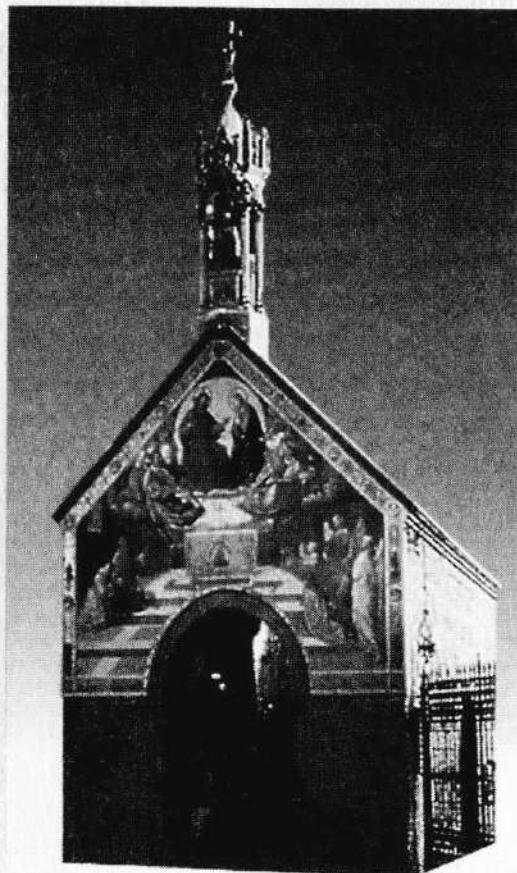
No, podsjetio nas je na još jednu stvar: kao što svatko od nas ima svog anđela čuvara koji nas na našem putu prati, tako smo i mi pozvani biti anđeli, oni koji će se brinuti za život drugih, svojih bližnjih.

Sv. Franjo nam po porcijunkulskom

oprostu može i te kako biti primjer i poticaj u zauzetosti za druge. Njega je uznemirivala i sama činjenica da mnogi ljudi ne samo da Boga ne ljube, nego ga i teško vrijeđaju. Mnogo se za te ljudi molio. Jednoga dana u viđenju su mu se ukazali Isus i Marija u društvu anđela. Isus je želio nagraditi Franju za njegovu ljubav. No, Franjo ne želi ništa za sebe već vapi: "Presveti moj Gospodine, ja, bijedni grešnik, molim te da podijeliš svoj velikodušni oprost od svih grijeha i potpuni otpust od svih vremenitih kazni svima onima koji, nakon što se pokaju i ispovjede, dođu posjetiti ovu crkvicu."

Isus mu odgovara: "To što tražiš, veliko je, ali ti zaslužuješ i veće stvari i bolje ćeš dobiti." Nema ništa ljepše ni veće nego znati da na nebu imamo dobrog Oca koji nas prima ovakve kakvi jesmo, sa svim našim manama i nedostacima, Oca koji nam je uvijek spremjan prastati grijeha i propuste. Upravo to saznanje potiče tisuće ljudi da dođu u Porcijunkulu, da pred Boga stave sve što ih tišti i optereće. Vjerujem da i nas mlađe, članove FRAME, to isto saznanje potiče da svake godine dolazimo kao hodočasnici u Porcijunkulu i da u zajedništvu s

tolikim mladima iz čitavoga svijeta, prolazeći kroz vrata crkvice i ljubeći njeno sveto tlo, doživimo Božju ljubav i praštanje. U tom uvjerenju nastojmo živjeti svaki dan svoga života.

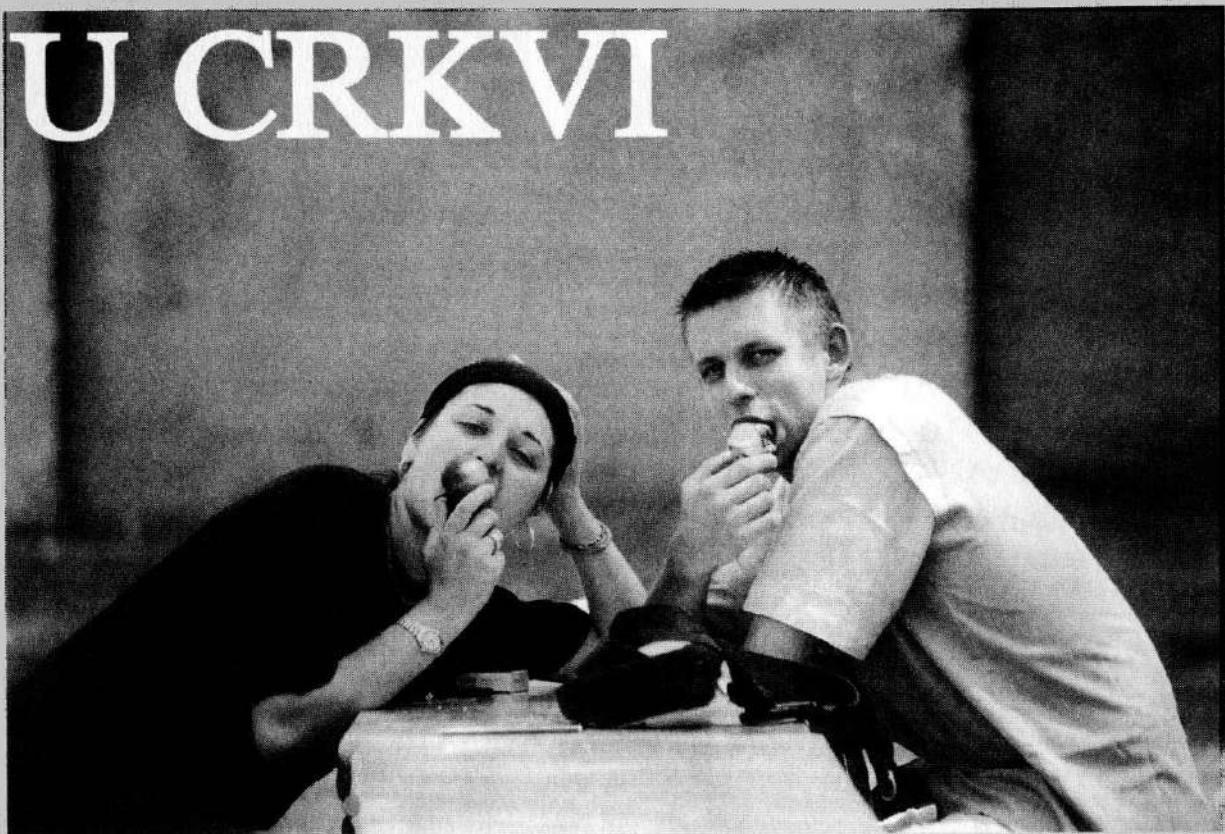
fra Slavko Milić

*Svevišnji, slavni Bože,
prosvijetli tmine moga srca
i podaj mi ispravnu vjeru,
sigurnu nadu i savršenu ljubav;
osjet i spoznaju, Gospodine,
da izvršim tvoju svetu i istinsku volju.*

(Sv. Franjo)

FRAMA

U CRKVI

Trudeći se pokrenuti koju misao, dano nam je da stanemo i zagledamo se u riječ pokret. Vođene Duhom, otvaramo Bibliju i sad znamo gdje započinje povijest FRAME. Isus u Evangeliu govori: "Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju!" (Mk 16, 15-16). Uočavamo glagol ići, koji govori o pokretu, a FRAMA upravo to i jest, te Radosna vijest, kao izraz koji bi Franji mogao poslužiti kao osobna iskaznica.

I sada dolazimo mi. FRAMA kao crkvena zajednica koja se ugledala u Franju Asiškoga, s njime dijeli poziv i poslanje u Crkvi. Bog se pobrinuo da svoju djecu - framaše - primjerom sv. Franje potakne da gorljivo nastoje živjeti u potpunom zajedništvu sa svojom braćom i da obnove

Crkvu. "Građevinski materijal" koji je potreban za obnovu koja znači gradnju Kraljevstva Božjega "uskladišten" je u nama, a mi smo otvorenošću Duhu Svetomu potaknuti dati sebe, živeći sakramentalno i pokazujući zauzetim djelima da smo oruđe u Božjim rukama. Bratstvo FRAME je vidljivi znak Crkve kao zajednice ljubavi i vlastitoga prostora u kojem se razvija osjećaj za zajednicu kršćanskog i franjevačkog pokreta, te mjesto oduševljavanja članova za apostolski život.

Pozvani smo uložiti trud i mogućnosti za djelovanje u životu mjesne Crkve, otvoreni svakom zahtjevu služenja i poslanja. Kao što je Kristov namjesnik Ivan Pavao II. čovjek dijaloga, i mi trebamo nastojati svoj um i srce otvoriti spremnosti na dijalog i suradnju, kako s franjevačkim bratstvom, tako i s drugim zajednicama i

skupinama u Crkvi, radi međusobnog obogaćenja i što uspješnijeg služenja Crkvi i društvu.

FRAMA svoju specifičnost izvorno pronalazi u primjeru Franjina života. Iako je svaki kršćanin pozvan na poslušnost, čistoću i siromaštvo, mi smo kao franjevačka obitelj pozvani revnije svjedočiti načinom života (kako je to Franjo činio u XIII. stoljeću), darežljivošću i ljubavlju prema siromašnjima, te jednostavnosću i ljudskošću dati svijetu primjer da je "isplativo" biti radostan! Svaki naš "framaški podvig" svjedočenje je crkvenoj zajednici i društvu da je naš Bog živ i prisutan. Ono što teoretski spoznamo o osobi Isusa Krista, bitno je prihvatiti stvarno i konkretno, uz cijenu žrtve i ponekog neshvaćanja, u čemu nam pomaže Franjino iskustvo. Kao što se ni Crkva ni Franjo nisu zatvarali u geto vlastite stvarnosti niti se bavili isključivo sobom, tako ni FRAMA nema ništa sa zatvorenošću i isključivošću.

I zato, otvorena srca, radosnom pjesmom i nadahnućem za dobra djela služimo zajednici i svojom prisutnošću i oblikom života evangelizirajmo mlade i trudimo se oraspoložiti svakoga čovjeka

da doživi radost Franjine jednostavnosti i uskrsnuća našega Gospodina.

*Bojana Vuletić i Tanja Smrčić,
Frama Varaždin*

MCMXCV (1995.)

Kud baš ja? Nisam baš nikad bila neki osobit akter u FRAMI ni imala neku posebnu ulogu i čulo me se samo kad sam pjevala. A i 1995. godine se najmanje sjećam, dok bi stvarno o '94. i '96. mogla pisati Markove konake. A i to je sad velika odgovornost jer, ako napišem glupost, propast će lijepo sjećanje na dragu nam kariku u lancu povijesti FRAME. To su bile misli koje su mi se dugo motale glavom kad me Domagoj zamolio da pišem za TAU. Ma, onda si pomislim: "Čovječe, zašto ja to ne bi napisala?"

U Virovitici je Frama izrasla iz molitvene zajednice i bila dupkom puna mlađih obraćenika. Zato smo valjda bili pekmezavi, prepobožni i malo čudni ostalim framašima. Naime, dok su oni pjevali "svjetovne" pjesme, mi smo za njih molili da se obrate. Danas nam je svima sve to skupa smiješno i zanimljivo i Bogu zahvaljujemo da smo i takve stvari prošli, pa preko toga izrasli i mnogo toga naučili.

TRSAT - Prvo smo se, naravno, verali po stepenicama i pitali se kome to treba. No, kad smo došli gore bili smo sretni, mrtvi umorni, i naravno - žedni. U nedjelju je bilo predavanje fra Andrije Bilokapića na temu: "Evo me! Pošalji mene!" (Izajja), a u ponедjeljak predavanje s. Rebeke Anić: "Neka mi bude po tvojoj riječi" (Marija). To su rečenice koje su bile moto susreta. O tome se poslije raspravljalo po skupinama.

Mi Virovitičani smo se predstavili jednom svojom pjesmom, s kojom smo nakon toga 13. svibnja išli na Uskrsfest.

Spivali smo (odnosno, nismo spavali), naravno, u školi u vrećama i nažuljali leđa. Te godine bilo je dvostruko više mlađih nego protekle, što nam je bilo drago. Vraćajući se sa susreta, uvijek smo se osjećali obnovljenima, oduševljenima i osnaženi za nove životne borbe i izazove.

FRANJEVAČKI HOD - Na Trsatu susretneš mnogo ljudi i osjetiš neko zajedništvo, ali kad se ide na marš, kao da ulaziš u jednu veliku obitelj. Stalno si s njima, sve skupa radi-te, i to je najbolja prilika za dublja prijateljstva i s framašima i s Bogom. Te smo godine štrapaci-rali po Istri, od Labina do Pore-ča. Uvijek, kamo god došli, sad u Pazinu i Poreču, priredili bismo show po trgovima. Bilo je i iscrpljenosti i žulje-vanja, ali nikad kao na maršu nije se osjetilo takvo zajedništvo mladih koji uistinu želete i trude se naslijedovati Krista i postati bolji ljudi. U Sv. Petru u Šumi bili smo gotovo dva dana, pa su organizatori napravili zanimljiv program igara, kvizova i skečeva. Odande smo krenuli smo za Poreč. Ruta je bila oko 40 kilometara. Toliko smo se

nahodali i iscr-pili da smo bili k'o crknuti, ali smo, naravno, imali snage ići još dva kilometra do mora. More je bilo nagrada. I, nar-avno, iz Poreča u Asiz...

D U H O V N I KAPITUL - Drugi duhovni kapitul održan je u Ozlju. Ta-mo smo došli u petak, 22. ruj-na. Toga se ne

sjećam baš previše, ali znam da je grad na brdu. Dobro se sjećam puta u Krašić i raz-gledavanja kuće u kojoj je boravio bl. Alojzije Stepinac. Nakon toga nam je fra Bonaven-tura Duda iznio zanimljive i bitne podatke o nje-govu životu, a župnik nam je rekao da se stari ljudi u selu i dan-danas sjećaju riječi koje im je upućivao kardinal Stepinac i da ih spominju kad međusobno raz-govaraju. Imali smo, naravno, i

rad po skupinama, turnir u nogometu i graničaru, izmišljali i izvodili skečeve... Na dan povratka s Kapitula, 24. rujna, fra Petar Filić i fra Josip Pasariček polagali su svečane zavjete u crkvi na Kaptolu u Zagrebu, pa su mnogi framaši ostali ondje i svojom prisutnošću uzveličali tu sve-čanost.

Eto, malo iz glave, malo iz brošura i mnogo iz srca pa ste nešto saznali i o 1995. godini, kakvi smo framaši bili mi "stari". Kad razmišljam o tim prošlim vre-menima, obuzme me neka nostalgija. Tada smo drugim očima gledali svijet. Htjeli smo mnogo, previše, bili puni nezrelih idea-ala, zaokupljeni sobom i mukama odras-tanja. Sada mi je možda žao što nisam sve to proživiljava na nekako svjesnije i neopterećenije. Ipak, tada je u nama počelo klijati nešto vrijedno, što tada nismo do kraja znali prepoznati, kao što znamo danas. Bilo je to sjeme vjere. To je ono najvrednije što smo kao framaši dobili.

Vaša stara framašica Jelena Rastija

VIII. provinčijski susret FRAME na Trsatu

Kao i svake godine početkom svibnja, rijeke framaša slijevaju se u svetište Majke milosti. Ove je godine brojka iznosila oko 300-tinjak framaša. Mladi ljudi, vođeni primjerom Franje i Klare iz Asiza, međusobno povezani Kristovom ljubavlju, s nestrpljivošću iščekuju susrete na kojima se stapaju u jedno, dijeleći iskustva kao istinska braća i sestre u Gospodinu.

Tema ovog susreta bila je: "Krunica po Lukinom evanđelju". Kroz misu, druženje i predavanje razmatrali smo na koji način doživljavamo Bibliju, povezanost krunice i Evanđelja po Luki te što nam u životu konkretno znači. Susreti s drugima oplemenjuju nas i obogaćuju, daju nam poticaj, motivaciju, hrabrost i snagu za borbu koja se jednostavno zove - život.

Svako bratstvo trebalo se pripremiti za ovaj susret, čitajući tijekom godine Evanđelje po Luki. S obzirom da je ovo godina Biblije, nastojali smo u zajedništvu na izrazitiji način prihvati i shvatiti darovanu Božju riječ, koja nas vječnom porukom vodi kroz život.

Svetu misu u petak vodio je fra Robert Perišić, koji nam je na pravi franjevački način posvijestio naše poslanje u Crkvi.

Robert k'o Robert, prepoznatljiv po originalnim forama, nazvao nas je "prstićima" prisutnim u ostvarenju Božjega nauma i izgradnji Kraljevstva Božjega, koje svojim životom, ponašanjem i djelima gradimo i za koje svjedočimo. Framaši su pak druga priča; kad za nešto zapnu, onda to ne puštaju, tako da su prstici bili prisutni u razgovorima i pjesmama i nakon Trsata, slično kao ona naša stara: "Zrno po zrno... pogača!"

Navečer je bilo molitveno bdjenje, razmišljanje o našem odnosu prema Bibliji, o Riječi, o životu. Framaši su dobili priliku da posvjedoče na svoj način o ulozi krunice i Evanđelja u njihovu životu, a čuli smo svašta: od životnih isповijedi do zaista neobičnih načina obraćenja i upoznavanja

Krista... "Čudesni su putevi Gospodnjii!"

U subotu, 10. svibnja trebalo je biti predavanje fra Maria Cifraka na zadanoj temi. Međutim, zbog bolesti je fra Mario bio spriječen, pa smo bili počašćeni i obogaćeni nadahnutim predavanjem našeg fra Bonaventure Dude, koji je svoje zavidno poznavanje Biblije prilagodio nama mladima, te nas u dječjoj jednostavnosti i Franjinoj poniznosti naučio velikom i značajnom Marijinom poslanju. Shvatili smo da s Bezgrešnom možemo pratiti Kristov život, da se moleći krunicu poistovjećujemo s Gospodinom od njegova navještenja, rođenja, prikazanja u hramu, preko muke, smrti i slavnog uskrsnuća, uzašašća na nebo i silaska Duha Svetoga. No, u svemu tome ne smijemo zaboraviti da molitva nije sebi svrha, nego sredstvo kojim se postiže željeni cilj - vječnost. Moleći se približavamo se Bogu, razgovaramo s njime, no sve je to uzaludno ako lebdimo i ne stojimo čvrsto na zemlji, ne primjećujući svoje bližnje i izbjegavajući ih, tj. ako kao kukavice bježimo od svakodnevnog života i odgovornosti koje su nam povjerene kroz zvanja i male stvari koje također čine život. Fra Bonaventura reče da je milost sam Bog u nama, prisutan i djelotvoran. Čovjek je Božji pozvanik i suradnik, posvećena osoba koja vjeruje u Boga i u samoga sebe. "Važite se Božjim vagama, mjerite se Božjim mjerilima, vrednjuite se kako vas Bog vrednuje!", rekao je.

Kako se baš naš središnji dan susreta, subota, poklopio s blagdanom Gospe Trsatske, sudjelovali smo u svečanoj procesiji sa slikom Majke milosti i slavili svetu misu koju je predvodio nadbiskup Ivan Devčić. Tako smo proslavili i veliki blagdan

Gospe Trsatske.

Poslije mise nastavili smo u framaškom stilu: pjesma, ples, smijeh (ovaj put bez poznatih osoba). Večernji je program vodio Ico u ulozi Tarika Filipovića. Nadam se da ne moram govoriti o čemu je riječ. Predstavilo se još nekoliko bratstava. To je potrajalo do kasnih večernjih sati, što je iscrpljilo framaše a začudo i framašice, pa nije bilo posla za fra Tomislava Božičeka, tj. službu za uspavljanje. Nedjeljno buđenje je najteže. To je zadnji počinak na susretu, pa je potrebno spremiti vreće, a i sam kraj susreta je blizu.

Nedjeljnu svetu misu predvodio je fra Lucije Jagec, naš Minister provincialis, koji nas prati na susretima i na taj nam način daje poticaj da ustrajemo u svome pozivu. U propovijedi je istaknuo važnost nasljedovanja Kristova poziva jer je cilj poziva da se na njega odazovemo i na taj ga način ispunimo. Ostvariti ga možemo prihvaćanjem poziva na redovnički i svećenički život, kojim se potpuno posvećujemo Bogu i nepodijeljenom ga ljubavlju ljubimo. Drugo ostvarenje je život u braku, u obitelji. Nakon ručka, ispunjeni Kristovom radošću, uputili smo se našim kućama, obogaćeni blagoslovom i iskustvom još jednoga susreta, koje smo stekli u ta tri dana. Svjesni da smo pozvani na svjedočenje velike Božje ljubavi i milosti, iz trsatskoga su nas svetišta ispratile riječi pjesme: "Bog te ljubi, ja te ljubim, tako bi to trebalo bit'!..."

Marta Bogdan, Frama Čakovec & Petar Horvat, Frama Zagreb-Kaptol

iskustva...

Ovo je bio moj treći posjet Trsatu, ali prvi s FRAMOM i zato najljepši dosad. U ta tri predivno ispunjena dana osjetila sam nešto što dosad nisam doživjela u potpunosti, a to je - pravo zajedništvo! Tek sam tada shvatila što znači zajedništvo nas ljudi u Kristu. Odlična atmosfera, toliko nepoznatih ljudi koji te pozdravljaju, smiješe ti se, pružaju ruku - za mene je to bilo divno iskustvo. Još nešto što me se jako dojmilo bio je nagovor fra Bonaventure, koji je potaknuo mene, a nadam se i sve nas, da više molimo krunicu. Mir i dobro!

Irena Oroz, Frama Zagreb-Kaptol

Na svakom susretu čovjek doživi nešto novo, posebno i svaki susret ga sve više približava Bogu. Tako sam na ovom susretu otkrila kako je Božja ljubav prema meni, tebi, prema svakome od nas neizrecivo velika, toliko da nam je to nepojmljivo. Mislim da, kad bi se ljubav cijelog svijeta spojila u jednu, ne bi bila toliko velika i snažna kao Božja. Primjetila sam mnogo novih lica na Trsatu, što je dobro, ali na malo njih sam primjetila radost, oduševljenje za život po primjeru sv. Franje - živjeti Evanđelje.

Kristina Gorera, Frama Našice

Iako mi je ovo bio već ne znam koji Trsat, ponovno sam osjetio ljubav i zajedništvo te otvorenost jednih prema drugima. Ovaj Susret mi se svidio jer nije bio stereotipan poput prethodnih. Tu aludiram na petak, kad me se posebno dojmilo meditativno-molitveno bdjenje i svjedočenja, a zanimljiv je bio i subotnji "Milijunaš". Lijepa je bila i svirka i pjesma, još samo da su neki manje

hrkali... onda bi stvarno ovaj Trsat bio u stilu Maje Šuput - čista petica!

Matej Blažević, Frama Virovitica

Tri dana života među sestrama i braćom i dvije noći u vreći - to je nešto što je uvijek prisutno na framaškim susretima na Trsatu. Otvorenost FRAME za Krista, rast u duhu i zajedništvu, nova snaga da oduševi sebe i druge svojom radošću. To je ono što se osobito osjetilo i vidjelo na Trsatu 2003., ono što nas izgrađuje kao osobe, vjernike, zajednicu. Plus čak i bolji subotnji grah od subotnjega graha prošlih godina, reklo bi se jaaaako dobar grah.

Hrvoje Kruljac, Frama Kloštar Ivanić

OBITELJ - PUT CRKVE I NARODA

**PORUKA PAPE IVANA PAVLA II. HRVATSKOJ MLADEŽI NA
MISI NA DUHOVE U RIJECI 8. LIPNJA 2003.**

Na završetku ovoga svečanoga slavlja želim na poseban način pozdraviti hrvatsku mlađež. Kao što vam je poznato, dragi prijatelji, Papa na vas gleda s povjerenjem i pouzdanjem te vas danas ponovno poziva da budete jutarnja straža, narod blaženstava, kako vas nazvah za vrijeme jednoga od nedavnih Svjetskih dana mlađeži.

Vas, koji ćete preko svojega obiteljskog i strukovnog života, na koji se sada pripravljate, zauzeti vrlo odgovorne položaje na dobro građanskoga društva i Crkve, podsjećam da se čovjekova vrijednost sastoji u onome što on jest, a ne u onome što radi ili pak što posjeduje; da mali niski ciljevi ne mogu nikada utažiti žđ za srećom i puninom, koja je u vašemu srcu; da zadaću što ju je Božja Providnost povjerala svakomu od vas nitko drugi ne može ispuniti nego vi sami osobno. Odaberite Gospodina Isusa, kojega ćete slušati i slijediti kao Učitelja života, za sudruga na vašemu životnom putu.

Upravljujući svoj pogled na Mariju, koja se zajedno s apostolima nalazi u dvorani Posljednje večere, motrimo u njoj Majku Crkve, pozornu i punu skrbi

prema svoj svojoj djeci. Obratimo joj se prošnjom, ištući da svojim moćnim zagovorom svemu narodu Božjemu isprosi poslušnost poticajima Duha Svetoga, snagu za dosljednost u vjeri i hrabrost u svjedočenju u svim životnim okolnostima.

Te je riječi Papa uputio kao poruku hrvatskoj mlađeži koja mu je radosno klicala: "Ivane Pavle!"

PAPA TREĆI PUT U HRVATSKOJ

Dubrovnik, Đakovo, Osijek, Rijeka i na kraju Zadar hrvatski su gradovi koje je Sveti Otac Ivan Pavao II. od 5. do 9. lipnja ove godine, pod geslom "Obitelj - put Crkve i naroda" pohodio tijekom svoga III. pastoralnoga pohoda Hrvatskoj i ukupno stotog apostolskoga putovanja izvan Vatikana. Povijesni treći susret Pape i hrvatskoga naroda na tlu naše domovine hrvatski vjernici neće nikad zaboraviti. Pet dana nijedna zemlja dosad nije imala milost biti domaćin najdražeg nam gosta, koji nas je pohodio kako bi nas učvrstio u vjeri. Stoga se želim zajedno sa svima vama, od kojih se većina uživo susrela sa Svetim Ocem, prisjetiti njegova pohoda, tijekom kojega nam je svima uputio poruku mira i pomirenja.

Prva etapa je 6. lipnja bio je drevni i slavni grad Dubrovnik, ponosan na svoju povijest i tradiciju slobode i pravde. Ondje je Papa slavio misu tijekom koje je proglašio blaženom sestraru Mariju od Propetog Isusa Petković, veliku kći Crkve u hrvatskom narodu. Žena koju je resila junačka želja da služi Bogu u najsromičnijoj braći osnovala je družbu Kćeri Milosrđa Trećega

samostanskoga reda sv. Franje, kako bi sestre djelima duhovnoga i tjelesnog milosrđa pronosile spoznaju božanske Ljubavi.

Sutradan, u Osijeku, na krajnjem sjeveroistočnom dijelu zemlje, u Đakovačkoj i Srijemskoj biskupiji, Sveti Otac je predsjedao svečanim zaključenjem II. biskupijske sinode i komemoraciji 150. obljetnice utemeljenja Zagrebačke crkvene pokrajine (metropolije). Tom se prigodom zadržao u razmišljanju o svetosti kao pozivu svakoga kršćanina. To je jedno od središnjih učenja II. vatikan-skog koncila. Pozvao je osobito vjernike laike da potpuno iskoriste milost krštenja i potvrde: "Samo onaj koji je oživljen snažnom vjerom i velikodušnom ljubavlju može, ondje gdje su ostale otvorene rane bolne i teške prošlosti, biti apostol pomirenja i moralne izgradnje." Tom se prigodom sa Svetim Ocem na misi u osječkoj sportskoj zračnoj luci "Čepin" susrelo više 200.000 vjernika. U Đakovu se Papa Otac nakratko zadržao u katedrali i ondje pozdravio bogoslove i njihove profesore, zajedno s velikom skupinom redovnica.

U nedjelju, 8. lipnja, na svetkovinu Duhova u Rijeci, tijekom mise Papa je zazvao novo izlijevanje darova Duha Svetoga na kršćanske obitelji u Hrvatskoj i svijetu. Sve ih je stavio pod posebnu zaštitu Svetе nazaretske Obitelji. "Smatrao sam pored toga korisnim ponovno potvrditi prvu društvenu vrijednost ustanove obitelji, tražeći za nju povlaštenu pozornost i konkretne mjere, koje će podupirati njezino zasnivanje, razvoj i postojanost", poručio je Papa tisućama vjernika na Delti, mjestu nekadašnje granice Hrvatske i Italije. Poslije podne je Sveti Otac posjetio svetište Majke milosti na Trsatu, kako bi se pridružio hodočasnicima koji ondje časte Blaženu

Djevcu. Prema pobožnoj predaji, naime, na tom se mjestu zaustavila sveta Nazaretska kuća prije nego će doći u Loreto (od 1291. do 1294. godine).

Posljednja etapa Papina posjeta Hrvatskoj bio je Zadar, grad bogat poviješću. U sjeni katedrale Sv. Anastazije, srijemske mučenice, slavio je šesti čas na blagdan Blažene Djevice Marije Majke Crkve. Taj marijanski blagdan, koji se nastavlja na svetkovinu Duhova, dao je ponovno doživjeti ozračje dvorane Posljednje večere. "Kao i tada, također danas Marija nastavlja biti prisutna u crkvenoj zajednici: to je ponizna i nemametljiva prisutnost, no prisutnost koja potiče na molitvu i život po Duhu; to je kontemplativna prisutnost, kadra dozvati u svijest pastir, i vjernik, prvenstvo nutarnjega života, slušanja i prianjanja uz Božju riječ, što su nužni uvjet za uvjerljiv i djelotvoran evandeoski navještaj", rekao je Papa, skrenuvši vjernicima pozornost na Mariju, Isusovu i našu majku, koju s posebnom ljubavlju štuje i preporuča u svim svojim porukama i na svim putovanjima. Od Hrvatske i mnogobrojnih vjernika Papa se u Zadru oprostio

rijećima: "Hvala tebi, ljubljeni puče hrvatski, koji si me dočekivao raširenih ruku i srdaca, otvorenih po ulicama Dalmacije, Slavonije, Kvarnera. Sjećam se tvojih patnji uzrokovanih ratom, što su još uvijek vidljive na tvojem licu i što se odražavaju na tvome životu i blizu sam svima koji podnose tragične posljedice rata. Poznata mi je, međutim, tvoja snaga, tvoja hrabrost i tvoje ufanje i siguran sam da će ti ustrajno zalaganje omogućiti da i ti jednom ugledaš bolje dane. Hvala i tebi, mladeži Hrvatske! Mladeži hrvatska, neka te Bog blagoslov! Zemljo hrvatsku, Bog te blagoslovio!"

**Siniša Pucić, Frama
Rijeka-Trsat**

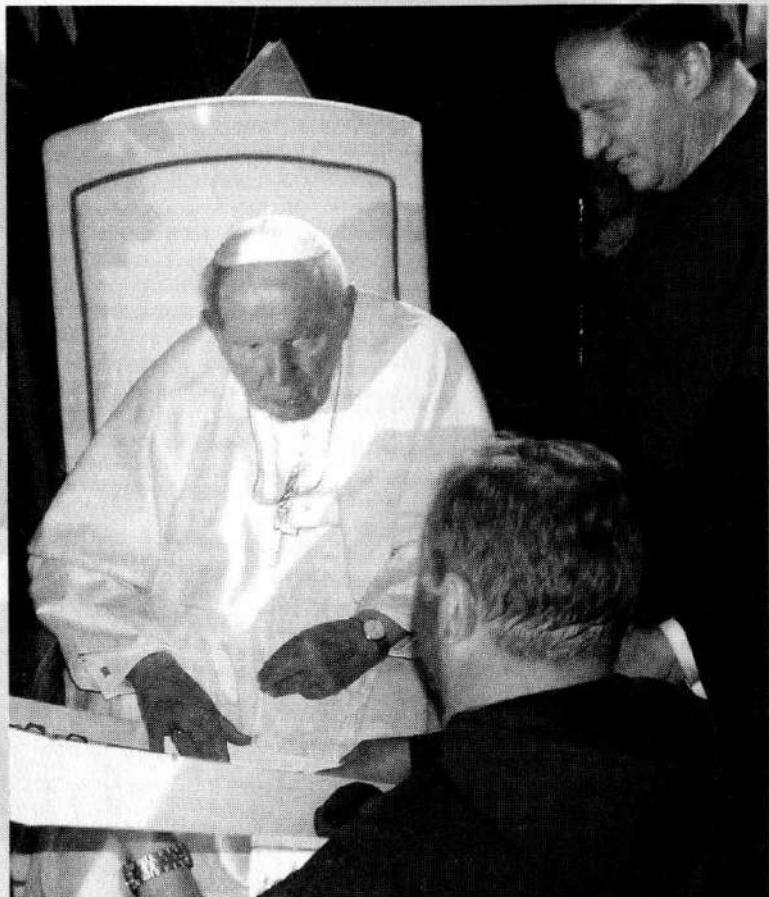

papa ...U OSIJEKU

Kristov namjesnik i Petrov nasljednik došao je u Hrvatsku nakon pet godina! Tko ne bi iskoristio tu milost i susreo se s onim koji tako neumorno svjedoči Ljubav kao jedan od Kristovih apostola? Mi framaši svakako nismo htjeli propustiti tu priliku te smo odlučili susresti Papu u Osijeku, na prekrasnoj slavonskoj ravnici, pod žarkim suncem, bez sjenica, srca otvorena riječima ohrabrenja, što nam ih je Papa imao uputiti. Iz Zagreba smo krenuli oko ponoći te smo tako na mjesto slavlja došli dovoljno rano da zauzmemosm dobra mjesta. Već od ranih jutarnjih sati Brat sunce nam je najavilo kako će i danas s nama radosno pratiti Papu te nas neće napuštati ni u jednom trenutku.

Iščekujući trenutak Papina dolaska, među tisućama hodočasnika susretali smo i mnoge druge framaše, koji su jednako tako nestripljivo očekivali najdražeg nam gosta. Kad je Sv. Otac stupio na tlo zračne luke u Čepinu, nije bilo toga što bi pomutilo radost sviju nas. Osnajeni Papinim riječima, svetom euharistijom i pjesmom, zaputili smo se prema autobusima, koji su nas čekali na udaljenosti od 40-ak minuta hoda. Vjerljivo bi nam se povratak činio mnogo duljim i manje podnošljivim zbog vrućine i gužve, no nismo dali da nas to omete. Služili smo Gospodinu u veselju, primili gitaru u ruke i započeli pjesmu. Na kraju, znojni, iscrpljeni, nenaslovani, ali više od svega radosni, vratili smo se u Zagreb.

Ana Fruk, Frama Zagreb-Siget

...U RIJECI

Uoči mise sa Svetim Ocem, na Delti je sa subote na nedjelju održano cijelonoćno meditativno-molitveno bdjenje, koje je započelo u 21 sat, a trajalo je do početka mise u 10 sati. Tijekom bdjenja priliku da se predstave i na taj način doprinesu ovom povijesnom događaju za grad i Crkvu dobole su i mnoge zajednice mladih, a među njima i FRAMA.

“Franjo, idi i popravi moju Crkvu!” naziv je scenskoga prikaza koji su izvele tri riječke Frame: Žabica, Krnjevo i Trsat. I nakon nastupa, do ranih jutarnjih sati, framaši su pjesmom i plesom održavali ljude budnima. Jedina žalba ide Bratu suncu, za koje znamo da nas voli i svojom ljubavlju grijje, ali, brate mili, da baš toliko voli! Pogodite tko je na kraju Papi skandirao? No, ni to nam nije bilo dosta pa smo se pješke, kao pravi hodočasnici, uputili na najdraži nam Trsat, gdje smo na domaćem terenu dočekali Papu, te mu darovali i transparent. U znak zahvalnosti, Sveti je Otac blagoslovio kamen-temeljac budućega pastoralnog centra na Trsatu, u koji useljavamo čim bude završen. Hvala, Papa!

Frama Rijeka-Trsat

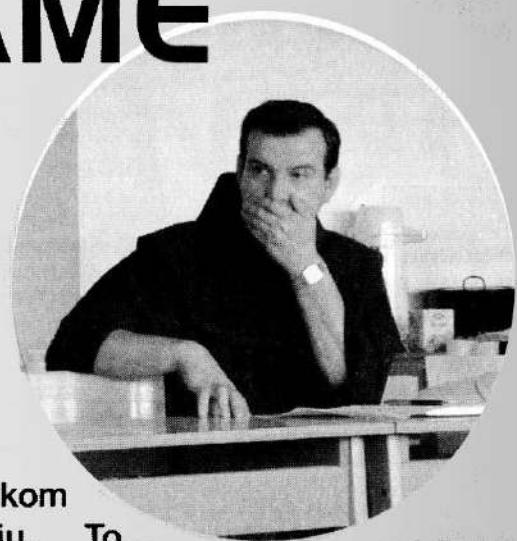
SUSRET FRAME I FSR-a

Fra Kornelije Šojat, fra Milan Krišto, b. Davor Mavrić i b. Stjepan Lice bili su 31. svibnja 2003. u župi Sv. Antuna Padovanskoga, u južnom dijelu grada Čakovca, predavači na susretu predstavnika FRAME i FSR-a iz Koprivnice, Virovitice, Varaždina, Zagreba, Samobora i Čakovca na temu "Rad s mladima".

Svaki od predavača uputio nam je zanimljive riječi i korisne savjete koje ćemo nastojati primjenjivati u životu i radu naših bratstava. Fra Kornelije je govorio o

unutarnjem vezu FRAME i FSR-a prema Pravilu i Generalnim konstitucijama. Upoznao nas je detaljnije s dokumentima koji vrijede kako za FSR, tako i za FRAMU, te nam je ukazao na neke bitne razlike između nas. Brat Stjepan je govorio o franjevačkoj svjetovnoj duhovnosti te o potrebi življenja Evangelijsa u svijetu kao trajnog Božjeg iznenadenja, kako bismo se ohrabrivali i podupirali u dobru te živjeli

franjevačkom nastojanju. To nastojanje je u pozivu da budemo glasnici Velikoga Kralja. Fra Milan nam se obratio riječima o zajedništvu FRAME i FSR-a, kojima molitva mora biti stožer dana. Franjevački svjetovni red bi trebao posredovati svoje iskustvo evanđeoskoga živo-

ta i biti snaga u pozivu i okrepi manje braću, a FRAMA je, kao zajednica mlađih, odgovor ovoga vremena na zajedničko osluškivanje Duha te izazov za otkrivanje Franjine duhovnosti i kulture mira. Brat Davor nam je uputio svjedočanstvo uzajamne molitve i života u obitelji. Osim toga, istaknuo je tri prioriteta Međunarodnoga vijeća FRAME kao crta Franjine osobe, a to su kristocentrinost, bliskost i sloboda. Dao nam je i poticaj da se zajedno trudimo te tako učinimo nešto novo i to novo ponudimo svijetu.

U sklopu predavanja bile su i diskusije, na kojima smo iznosili svoja iskustva i mišljenja koja su nam pomogla u osobnome rastu, kao i u rješavanju nekih problema u zajednicama. Druženje smo proslavili i na svetoj misi koju je predvodio fra Milan, uz koncelebraciju nazočne braće franjevac.

Marta Bogdan, Frama Čakovec

reportaža

SUSRET NA DRAVI 2003.

Pohod Blažene Djevice Marije, 31. svibnja. "Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2, 5). Uz srdačan pozdrav svim framašima, ovim vas još više od pozdrava želimo podsjetiti na naš jednodnevni, tradicionalni susret, na lijepom, mirnom i šumovitom dijelu Dravske šume. Oni koji su došli i uljepšali svima taj lijepi dan znaju da je taj redak Evanđelja bio tema susreta. Program je kao i svake godine bio isti: misa u 8 sati u našoj crkvi, odlazak na Dravu, pašteta za doručak, par riječi našega dragog fra Zorana Bibića na temu susreta, rad po skupinama, grah i kobasice, igre bez granica, nogometne utakmice... Mnogo radosti, smijeha i (ne)ozbiljnog rada!

Fra Zoranove riječi su nam zaista dale poticaj na razmišljanje o formalnoj i življenoj vjeri. Zaista bismo mi framaši trebali biti u svakom trenutku budni i paziti na sebe, upravo mi koji živimo u sjeni Božje kuće. Te krasne trenutke druženja i radosti, veselja i pjesme trebali bismo staviti u ravnotežu s ozbilnjim življenjem Evanđelja, životom za druge i svjedočenjem Božjega Kraljevstva, kojega

smo pozvani obnavljati i graditi iz dana u dan.

Toga smo dana bili smo zaista darovani lijepim vremenom i raspoloženim prijateljima, osobito u igramu bez granica. Tu moramo istaknuti igru "Dravske alke" i našega novog animatora, posebno obučenog za rad s konjima - Davora, te njegovog jedinstvenog i neponovljivog asistenta - Sašu! Što se tiče nogometa, moramo pohvaliti sve nogometnike, koje su tako srdačno vježbale i trenirale cijelu godinu samo za taj jedan nogometni susret! Zaista su uz cure i naši dečki izveli pravi nogometni spektakl!

Evo, hvala svima koji ste nam došli i željeli se susresti međusobno i s nama! Osobita hvala Trsačanima, koji su došli izdaleka! I nadamo se, dok se ponovno ne skupimo na nekom susretu, da ćemo svi zajedno rasti u vjeri, provoditi u život sve što nam Gospodin kazuje na susretima i sastancima, u zajedništvu, osobito u radosti i veselju, onako dobro kako to samo znamo mi - framaši! Svakome od vas Frama Varaždin želi jednostavno mir i dobro!

Nino Sikra, Frama Varaždin

FRAMA OSIJEK-TVRDJA

Lijep pozdrav svima vama koji čitate ove retke! Jedne tople subote početkom svibnja, točnije 3. svibnja 2003., mladi uz naš franjevački samostan na Tvrđi izrazili su spremnost i volju da postanu dio zajednice u kojoj će se davati i s kojom će zajedno rasti u svim situacijama. Njih 12 je odlučilo ući u bratstvo FRAME i otkriti je li to doista način života koji žele i traže. Drugih desetero mladih je kroz ovih godinu dana to i utvrdilo, te su prvi put dali obećanja, dok je šestero framaša obnovilo uvjerenje i želju da nasljeđuju primjer sv. Franje. Svetu misu na kojoj smo proslavili obećanja predslavio je fra Milan, a bili su prisutni i mladi iz drugih Frama. Oni su zajedno s nama animirali misu, a poslije smo se svi bratski pogostili, kako je to uobičajeno kod framaša. Preporučamo vam se u molitve da doista budemo veseli navjestitelji Božjeg kraljevstva. Mir i dobro!

Frama Osijek-Tvrđa

FRAMA ĐAKOVO

Nakon godinu i po' dana traženja puta i formacije kao bratstva i pojedinaca, došao je red i na naša prva obećanja. Iščekivanje i radost bili su veliki. Svijest da činom svojih obećanja Kristu službeno postajemo dio velikoga bratstva FRAME još je više u nama učvrstila sigurnost da nastavimo započeti put.

Uz organizaciju i pripremu koja je prethodila ovome danu, najznačajnija je bila subota - dan

neposredno pred slavlje obećanja. Toga smodana imali duhovnu obnovu, koju je vodio naš i vaš fra Milan, a prisutno je bilo i nekoliko framaša iz Zagreba. Obnova je započela predavanjem o franjevačkome pozivu i poslanju u životu Crkve. Naglasio je da smo svi pozvani na obnovu svojih krsnih obećanja u konkretnoj zajednici. Drugi dio smo proveli u radu po skupinama, a zatim u klanjanju pred Presvetim, dok je vrhunac bilo misno slavlje.

Obnovljena i radosna duha dočekasmo i sam dan 4. svibnja 2003. u 17.30 sati, kad smo pod misom rekli svoj da Isusu Kristu, Crkvi, FRAMI. Sama misa je bila vrlo svečana i od posebnog značenja za nas sedmero koji smo dali prva obećanja, četvero mladih koji su primljeni u bratstvo, kao i za našu duhovnu asistenticu s. Gabrijelu Teu, koja nas je uz Božju pomoć dovela do ovoga trenutka.

Svoju podršku dali su nam i framaši iz Zagreba, s Kaptola i sa Sigeta, iz Požege, Našica, Iloka, Otoka, naši roditelji i sestre, koji ma zahvaljujemo što su se odvažile slijediti poticaj Duha Svetoga da i u Đakovu zaživi FRAMA.

Nakon euharistije druženje smo nastavili u dvorani uz kviz "Tko želi biti milijunaš", koji su vodili naši prvoobećanici Ljiljana i Vlado (milijun kuna je kod Mladena i očekujemo da će nas na slijedećem susretu častiti). Puno pozdrava iz srca Đakovačke i Srijemske biskupije od Frame Đakovo!

Marija Kovačić, Frama Đakovo

FRAMA BOROVO NASELJE

Žudjeli smo i mi potvrditi svoju pripadnost Bogu rekvši mu, po Kristu u Duhu Svetome, svoj konačni da i tako dali svoja prva obećanja u povijesti naše župe Sv. Josipa Radnika u Borovu Naselju. Glavni poticaj pozitivnom odgovoru na Isusov poziv, da ga slijedimo na putu Ljubavi, dao nam je sam Duh Sveti po našem fra Marinu i vjeroučiteljici Ani Mlinarić. Poseban poticaj dobili smo po našoj sestri

Kristini (sadašnjoj predsjednici), koja nas je tih dana, kad smo bili sumnjičavi i nesigurni, "uhvatila za rukav" te jasno i glasno rekla: "Hej, ljudi, probudite se! Pa mi jesmo Kristovi, mi oduvijek pripadamo pravom Putu, Istini i Životu! Ne bojmo se onda slijediti ga!"

I došla je taugo iščekivana nedjelja (4. svibnja 2003.) za nas, nove framaše! Sam obred obećanja protekao je u najljepšem mogućem ozračju, uz molitvu predanja Ocu i slavljenje njegove Ljubavi pjesmom. Zaista se mogla osjetiti Prisutnost koju su zajedno s nama i ostalim framašima doživjeli i naši župljanin, koji su zasigurno ostali dirnuti, ali i ponosni na mlade svoje župe. Framaši su pristizali doslovce iz cijele naše Provincije, što se zaista rijetko događa. Bilo ih je iz Rijeke, Zagreba, Požege, Osijeka, Otoka, Vukovara, Iloka, a stigli su čak i mlađi iz Subotice. To je zaista bio dan što ga učini Gospodin, dan koji se pamti!

Potaknuti iznova Duhom Svetim, uvidjeli smo da zajednica ljubavi, što FRAMA jest, ne može živjeti bez djela ljubavi koja ju doslovno hrane. Odlučili smo se "nahraniti" Ljubavlju pohodom Domu sv. Ane za napuštenu djecu u Vinkovcima. Ondje su nas dočekala brojna dječja znatiželjna lica, urešena nesebičnim osmjesima. Bilo je to jednog nedjeljnog poslijepodneva, kad smo jedni drugima zaista uljepšali svakodnevnicu srca otvorenih ljubavi koja nas je toga dana preplavila. Kad smo se malo sprijateljili, odmah smo krenuli pjesmom slaviti Gospodina uz gitaru, pokrete i pljeskanje. Klinci su bili oduševljeni, dvorište prepuno! Inače Dom sv. Ane udomljuje 60-tak djece, i to: djecu bez roditelja, djecu koju njihovi roditelji ne mogu financijski uzdržavati te djecu čiji se roditelji nisu sposobni brinuti za njih, bilo da se radi o alkoholu, drogi, maltretiranju, preljubničkom životu i sl. Da skratim (što ja inače nemam običaj!), susret s njima bio je doista voda za kojom smo žđali te je, na našu i njihovu radost, ponovljen tri tjedna poslije.

Pozdrav u ljubavi svima vama šalje Frama Borovo Naselje!

Mirela Ilak, Frama Borovo Naselje

FRAMA ILOK

Sve vas radosno pozdravljamo Franjinim pozdravom: "Mir i dobro!" U subotu, 26. travnja 2003., framaši iz Iloka proslavili su primanje u FRAMU i obnovu obećanja, te pet godina postojanja Frame Ilok. Geslo naše pete obljetnice bilo je: "Lude svijeta izabra Bog..." Prije obećanja smo imali dvodnevnu duhovnu obnovu, koju je vodio fra Marin Grbešić. Zahvaljujući njemu, doista smo dobro pripremili naše duše i svoja srca za jedan od najvećih dana u našem framaškom životu, dan kad smo Gospodinu opet rekli da.

Svečano euharistijsko slavlje, koje je predvodio naš i vaš fra Milan, započelo je u 19.00 h. Na misi su bili prisutni framaši iz Borova Naselja, Vukovara, Otoka, Privlaka, Đakova, Našica, Požege i Zagreba. Trebali su doći i framaši iz Tolise, ali su se u posljednji trenutak ispričali da neće moći doći.

Naša Frama je postala bogatija za tri člana koji su odlučili slijediti sv. Franju, a jedanaestero framaša je tu odluku još jednom potvrdilo. Poslije euharistijskoga slavlja smo preselili u "katakcombe" (samostanski podrum). I tako su, uz sendviče, sokove, naš "razgovor s Bogom", "Želje" Frame Privlaka i raspjevane framaše došla 22 sata, kad je fra Ivez "potjerao" goste kućama na spavanje.

Kad se oprostimo od gostiju, vratismo se u "katakcombe" i nađosmo veselog fra Marina i njegove framaše. On nas je naučio igrati "dakolkobiti", igru koja je i dan-danas popularna među iločkim framašima. Igrali smo se do ponoći, a onda krenuli kućama.

Ovom prilikom zahvaljujemo svima koji su došli na naša obećanja. Do sljedećega javljanja: mir i dobro!

Mario, Frama Ilok

FRAMA ZAGREB-KAPTO

Obećanja - nekima prvi, a nekima sedmi put. Svjesni smo bili da je sve bilo po planu, reklo bi se - savršeno. Prije odlučujuće nedjelje imali smo kratku duhovnu obnovu koju su na Žumberku, okruženi zadvljujućom Božjom prirodom, vodili fra Zdravko i fra Krunoslav. Nakon tога je došao i taj topli nedjeljni sunčani dan, 25. svibnja 2003., koji smo započeli odijevanjem (barem) malo svečanije odjeće (cure su se čak dogovorile da sve budu u suknjama!). Na Kaptolu se vrlo rano skupilo brdo ljudi (nas 51), svatko sa svojim zaduženjem, tako da je sve vrvjelo marljivim veselim ručicama. Nakon što smo pripremili hrane i sokova za kasnije druženje (a bilo ih je dovoljno i za nadolazeće dane), spustili smo se u crkvu i posjedali na rezervirana i dobro čuvana mjesta. Za vrijeme

mise crkva Sv. Franje je odzvanjala pravim framaškim ugođajem - pjevanjem iz svega srca i glasa, radošću, rukama u zraku... Druženje se nastavilo sve do kasnog poslijepodneva. Dug je to i zanimljiv put bio i ostao... Dati obećanja: Bogu, FRAMI, sebi (bratstvu općenito)...

Igor i Irena, Frama Zagreb-Kapto

FRAMA POŽEGA

Sve vas veselo pozdravljamo javljajući se s radosnim vijestima. Evo nekih događaja koji su obilježili život naše Frame kroz prošla dva mjeseca. Na nedjeljnim svetim misama u 7.00, 8.00, 9.00, 11.30 i 18.00 h naši su framaši vrijedno skupljali potpise za peticiju protiv rada trgovina nedjeljom. Sva upornost i strpljivost je završila zadovoljavajuće velikim brojem potpisa, ne samo naših župljana, već i mnogih drugih. Nadamo se da ćemo neke osloboediti nedjeljnoga rada, kako bi mogli slaviti misu te se zasluženo odmoriti sa svojim obiteljima.

Nikako vas ne smijemo zaboraviti izvijestiti o našem pohodu Svetom Ocu! Sedmoga lipnja krenuli smo autobusom rano u Osijek, nestrpljivi i uzbudjeni zbog želje da što prije stignemo. Sunce nas je neumorno pržilo, no isplatilo se sve podnijeti da vidimo i čujemo Papu, osobu toliko značajnu ne samo sada, nego i u budućnosti.

Trinaestoga lipnja, u petak, naš redoviti susret Frame bio je malo drukčiji. Okupili smo se na bdjenju u dvorištu franjevačkoga samostana, gdje nas je mnogo svjeća, složenih u obliku križa, obasjavao razigranim plamenom. Za vrijeme druženja i čitanja meditativnih tekstova osjećali smo neobičnu radost i puninu u našim srcima.

Prošlog nedjeljnog sunčanog popodneva 14 članova Frame posjetilo je Zavod za maloljetnike u Požegi. Upoznali smo se s djevojkama, razmjenili par riječi i druženje nastavili misom, koju je predvodio naš fra Mijo, u hladu raskošnih grana jedne trešnje. U opuštenoj atmosferi sjedili smo izmiješani u krugu, tako da je svaka osoba imala svoj "par", da se bolje upoznamo. Razmjenjivali smo zapažanja u Evandelju, pjevali i čitali molitvice, a posebnost mise bio je znak križa na čelu

osobe s kojom smo bili u paru, uz izgovaranje određenih riječi. Sve je zračilo radošću pa smo i zaboravili na svakodnevne probleme. Ekipe su aktivno postizale golove i osvajale bodove u odbojci i nogometu, a cure su se odlično snašle s loptom. Onako vruće nakon utakmice ispolijevale su se vodom, iako su se još više uznojile bježeći jedna od druge i boreći se na travi, budući da je ipak lješe ostati suh. A mi? Mi smo pošli kućama, onako umorni, ali vrlo zadovoljni jer smo ispunili vrijeme dobrom djelom. Eto, toliko za ovo javljanje, a do drugoga želim vam mir i dobro!

Ivana Turkalj, Frama Požega

FRAMA KOPRIVNICA

Hej-haj, dragi framaši! Dakle, mnogo se toga dogodilo od našeg posljednjeg javljanja.

Bili smo u Lourdesu, na Trsatu, u Osijeku na susretu s Papom, proslavili smo Sv. Antuna (zaštitnika naše župe)... Za ovo javljanje izdvojiti ćemo hodočašće u Lurd. Pa, odakle krenuti?

Naš fra Slavko organizirao je hodočašće za svoje dobre župljane od 27. travnja do 3. svibnja 2003. godine. Naravno, i framaši su sudjelovali, i to nas sedmero. Voda puta bio je fra Silvestar Aračić iz Zagreba. Krenuli smo u nedjelju poslije podne te rano u ponедjeljak stigli u Milano, naše prvo odredište. Ondje smo razgledali znamenitu katedralu i slavili euharistiju. Kasnije popodne stigli smo u Nice, gdje smo se smjestili u hotel. Naravno, framaši su otišli do plaže i smočili noge (umorne od puta) u Sredozemnome moru.

Sutradan smo s nestrpljenjem nastavili put prema Lurd. Zaustavili se u Avignonu, malo razgledali, pa pogledali onaj njihov most do pola rijeke koji ne vodi nikamo i krenuli dalje. Konačno smo stigli u Lurd, smjestili se u hotelčić i eto... Bili smo ondje tri dana. Svakodnevno smo slavili misu (u grkokatoličkoj crkvici, na mjestu Marijina ukazanja, u zavjetnoj kapeli, u bazilici - e, na toj su misi zapjevali framaši, a okupljeni su to s velikim odobravanjem prihvatali).

Ono što se mene, a vjerujem i ostalih najviše dojnilo bila je večernja bolesnička procesija. To je nešto posebno. Moleći krunicu na raznim jezicima, sa svijećama u rukama i svatko sa svojim molitvama i željama za zdravljem... Pa kad tako gledaš sve te ljude na bolničkim krevetima i u kolicima... Svaka moja molitva i želja je nestala, jednostavno, ne možeš više moliti za sebe jer to bi bilo toliko sebično u tome trenutku. Obuzme te tolika želja da pomogneš bolesnome, a nemoćan si. I jedino što možeš tada učiniti je pridružiti se njihovoj molitvi i moliti za njih.

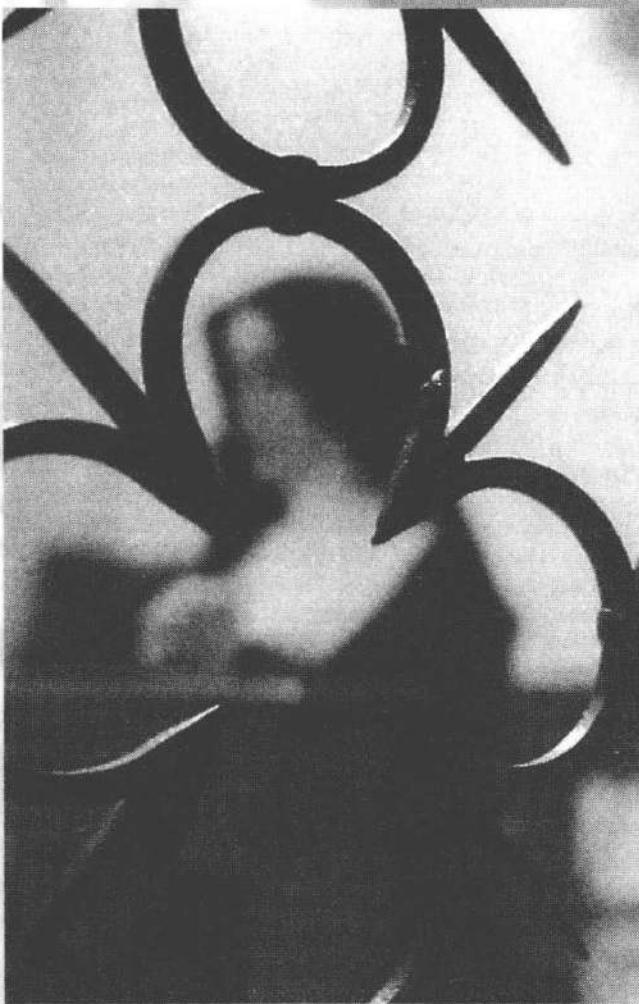
Molili smo i križni put, imali prilike za svetu isповijed, razgledali rodnu kuću sv. Bernardice. Naravno, fra Silvestar je bio odličan i nezamjenjiv vodič. Posljednjega smo dana upalili zavjetnu svijeću, pomolili se i u petak ujutro tužni (što se naše hodočašće bliži kraju) krenuli kući. Na povratku smo posjetili Marseille, crkvu Notre Dame de la Gard i Carcassonne. Noćili smo u autobusu, što vam osobno ne preporučam jer se nećete previše odmoriti, a u subotu ujutro smo stigli u Padovu. Ondje smo posjetili svetište Sv. Leopolda Mandića i slavili misu. Još smo posjetili i baziliku Sv. Antuna Padovanskoga i vidjeli relikvije koje se ondje čuvaju i štiju (jezik, grkljan, zubi). Nakon svega toga, puni dojmova smo sretno stigli kućama. Kaj da vam velim: bilo je nezaboravno i preporučam takvo putovanje svakome tko ima mogućnosti otici. Mir i dobro iz Koprivnice!

Marino Kuzminski, Frama Koprivnica

ŽIVOT ISPUNJEN MOLITVOM

"Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima" (Rim 8, 26). Stoga i jest neprestana želja nas, sestara klarisa, imati Duh Gospodnji i njegovo sveto djelovanje, na što nas jednako potiču Franjo i Klara. Duh Božji je uvijek duh jedinstva. Naš se molitveni duh očituje u svakodnevnom traženju sjedinjenja s Bogom. Zato nastojimo misliti, govoriti i djelovati po tom Duhu i na taj način svoj život prožeti molitvom, tj. Bogom. Živjeti s Bogom moguće je samo ako s Njime razgovaramo kao s osobom, znajući dobro da nas posve nadilazi. Ipak, svaki trenutak dana možemo ispuniti i obogatiti dijalogom ljubavi s Bogom, koji je neprestana blizina i prisutnost.

Naši utemjitelji putokaz su nam i primjer da se to može istinski ostvariti, o čemu svjedoči njihov životopisac Toma Čelanski. Za Franju piše kako je sav postao molitvom, a za Klaru da je njezina duša neprestano bila zabavljena svetom

molitvom. Oni su uspjeli uprisutniti Boga u vlastitome životu, snažno i duboko, toliko da je za Franju rečeno da je "drugi Krist", dok su sestre u Postupku za Klarinu kanonizaciju svjedočile da "nakon Blažene Djevice Marije nijedna žena veće svetosti nije živjela" (IX, 5).

I mi, Klarine sestre, u svojoj specifičnosti provodimo kontemplativni vid franjevačkog evanđeoskoga života u siromaštvu i ljubavi.

To bi otprilike značilo da uvijek srce i dušu uranjamo u neiscrpni Izvor, promatrajući Isusa Krista siromašnog i raspetog, danju i noću bivajući ispunjene božanskim pohvalama po primjeru prvih sestara iz Sv. Damjana. Kao i svi članovi Crkve, i mi crpiamo pomoć i snagu s bogatih vrela molitve, ponajviše liturgije i Svetoga pisma. Radosna srca u svemu zahvaljujemo i molimo Boga, što i jest najljepši oblik naše franjevačke molitve: radi Njega samoga i jer On jest, uvijek u poniznoj budnosti

srca, sinovskom pouzdanju, ustrajno i u ljubavi, kako nas je poučio najbolji učitelj molitve: Isus! Kroz liturgiju, a osobito u svetoj misi, mi otkrivamo živu nazočnost uskrslog Gospodina, a povezanost s njime nas osposobljava za prisan razgovor i molitvu kroz cijeli dan, ma što radile. I po molitvi Časoslova u ime Crkve posvećujemo dan sa svime što je pred Bogom poduzeto, prožimajući je svojim osobnim radostima, trpljenjima i nadanjima, te tako bivamo nepristrani glas zaručnice koja govori svome Zaručniku. Stoga se uvijek osjećamo sigurnima i sretнима u krilu Crkve koju ljubimo kao svoju majku.

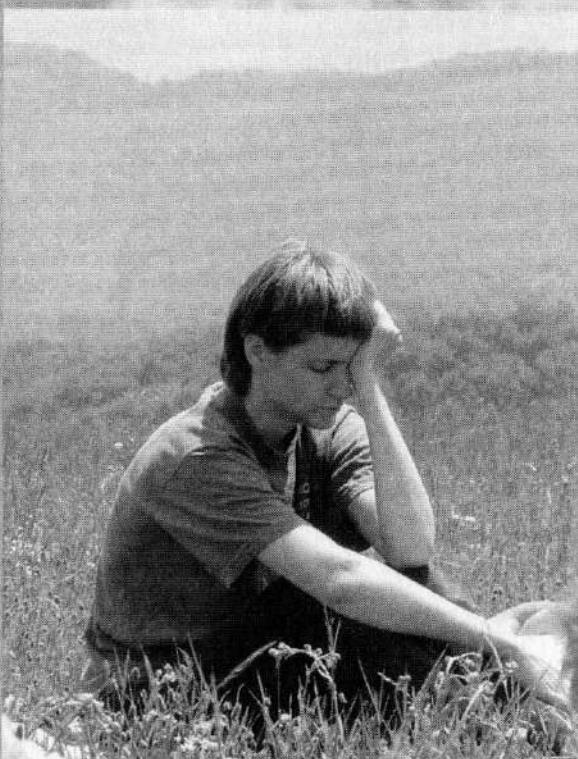
Lijepo je dane provoditi u domu Gospodnjem, skrivajući se u skrovitosti molitve i svetoga razgovora, neprestano hraneći duh Božjom riječju. U takvu molitvenom ozračju dragocjeno značenje ima osobna sabranost i šutnja, u kojoj susrećemo neizmjernu a tako rječitu Božju šutnju. Nije to ona šutnja koja znači prestanak komunikacije i uskraćivanje ljubavi drugome: sestri ili bratu, cvjetu ili ptici, suncu, oblaku ili kiši... Samo tako

naša molitva postaje i znak sjedinjenja sa svim stvorenjima, koja uzdišu u iščekivanju potpunog objavljenja sinova Božjih (usp. Rim 8, 22). Tada se, gotovo neprimjetno, u duhu rađa stav klanjanja, kojim se pred Stvoriteljem čovjek priznaje stvorenjem, zahvalnim i svjesnim samoga dara života, kao i svih primljenih milosti. Klara je to znala izraziti simboličnom gestom poniznog prostiranja na zemlju, preobražavajući svu sebe, čitavu svoju egzistenciju u molitveni vapaj cijelog čovječanstva Bogu milosrdnomu.

Kao što je Klara razbijala alabastar svoga skrovitoga života da bi se kuća Božja ispunila miomirisom pomasti i da bi odgovorila Ljubavi (usp. 4 Čel 10), tako i mi, njezine sestre, otkrivajući znakove i potrebe svoga vremena, želimo ostvarivati isto to. Osobito brižno živimo odnos povezanosti i odgovornosti kao one kojima je sv. Otac Franjo u baštinu ostavio svetodamjanski križ da budemo čuvarice i podržavateljice njegova poziva i poziva njegove braće, te zajedno u evandeoskom duhu popravljamo Crkvu. U međusobnoj izmjeni radosti i ljubavi tražimo i otkrivamo Boga u našem franjevačkome zvanju, koje nas vodi neprestanoj i žarkoj molitvi jednih za druge. I zato će nam molitva uvijek preostati kao jedina snaga i svjetlo da prepoznamo i odbacimo sve što bi nas moglo udaljiti od toga zajedničkoga poslanja.

Odvažno i neslomljivo prolazit ćemo ovim svijetom ako dopustimo da nas po molitvi u svemu pouči Gospodin, koga smo odabrali za svoju jedinu, vječnu Baštinu. Strmim putem molitvenoga života podimo zajedno s Klарom, ženom visokih vrhunaca, u čiji se zagovor mi slabi preporučimo, da osnaženi svi zajedno prispijemo k Ocu.

s. Marija Josipa, OSC

VESELO ŽIVLJENJE

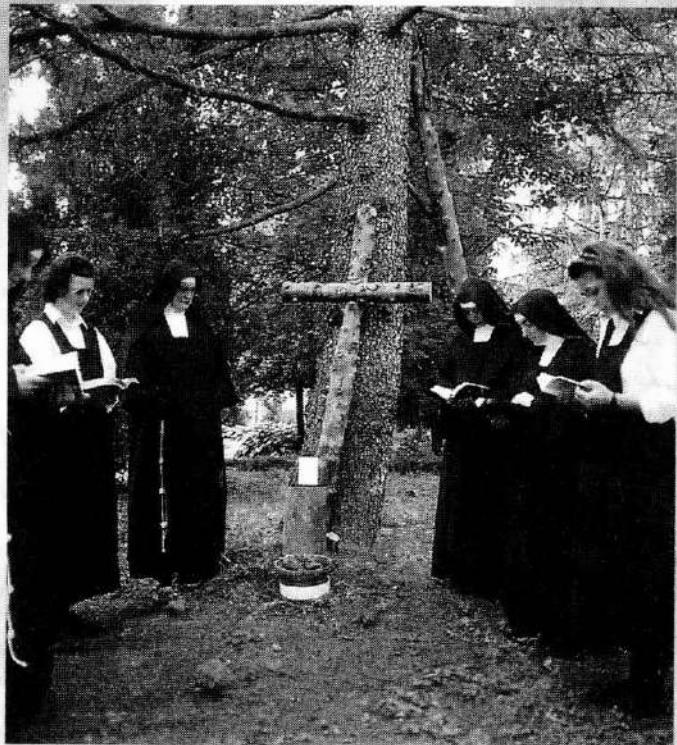
I daaa....!!! Klara je opet s nama! I baš smo veseli zbog toga! Ona misli, djeluje, radi, čita, piše, moli, razmatra, a i mi s njom. Kako je ovo godina Klare, i Frama misli, moli, djeluje, radi, čita, piše, moli, razmatra i daje svoj doprinos svemu tome. Tako ćete sada možda malo više dozнати, promisliti, pročitati, moliti, ali i misliti s Klаром i o Klari, njenom životu, njenim mislima, molitvama, pismima, razmatranjima kako je proglašena svetom ubrzo nakon svoje smrti... Pa krenimo i mi barem malo njenim stopama.

Franjo je uspio postići savršeno veselje te ga je priopćio Klari, koja je, kao njegova vjerna učenica, odlučila da i njoj to postane značajkom života. "Uvijek je bila vesela u Gospodinu i nikada je nisu vidjeli žalosnu" (Postupak III., 6) i: "U svakome svome mrtvenju zadržavala je radostan i vedar izgled, tako da se činilo kako ne zamjećuje tjeskobe tijela ili da im se podsmjehuje" (4 Čel 18). Poticala je i svoje sestre na takav način života.

To veliko Klarino veselje nije došlo samo od sebe, nego ima različite povode. Susret s Bogom u molitvi prvi je temelj, koji su na njoj vidjele i osjećale i ostale sestre. Nadalje, njeno se veselje oslanjalo na Božju riječ, koju je uživala slušati. Voljela je slušati učeni govor kojim se govorilo o Bogu.

Treći temelj njenog veselja bilo je razmatranje muke Gospodnje, koja joj neprekidno hrani dušu kroz često razmatranje molitve pet Gospodinovih rana.

Sigurnost vječne radosti također je jedan od velikih temelja Klarina veselja. Iz ljubavi je čeznula za nebeskim zarukama

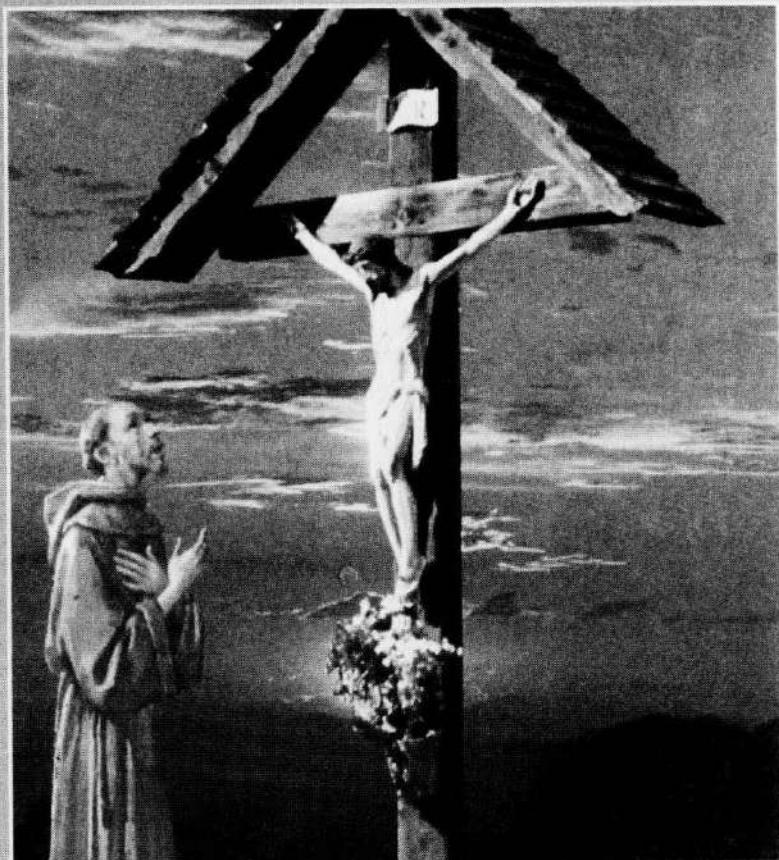
te s visoka prezirala zemaljske ispraznosti.

Vjernost sestara njihovom zvanju peti je temelj Klarina veselja. Ponosna je na njih što izvrsno nadoknađuju nesavršenosti koje svaka od njih posjeduje u naslijedovanju Isusa Krista. Divi im se što se snagom vjere, poniznošću, rukama siromaštva te darom mudrosti, dobivene od samoga Boga, uspijevaju othrvati napasti ljudske naravi koja taštinom zaluduje ljudska srca. Iskreno se raduje što zna da njene nasljedovateljice uz Božju pomoć hrabro idu putem kreposti.

Klara život u sestrinstvu, malenosti, klauzuri obogaćuje baš veseljem, po uzoru na Franju. Poziva sestre da budu pune duhovnoga veselja i da se uvijek raduju u Gospodinu.

*Prema: G. Montorsi,
"KLARA ASIŠKA - UČITELJICA ŽIVOTA"
obradio Marko Petek, Frama Zagreb-Kaptol*

Sveti Franjo i BIBLIJA

Od svih karakteristika Franjine duhovnosti nijedna nije privukla tako živo zanimanje i osobitu pozornost mnogih kao njegov duboki osjećaj za Svetu pismo, osobito ako znamo da nije bio ni teolog ni bibličar, nego naprotiv - sam za sebe kaže da je nezNALICA. Lijepo svjedočanstvo o tome daje nam i Franjin prvi životopisac Toma Čelanski: "Premda ovaj blaženi čovjek nije studirao znanosti, ipak je naučio onu mudrost koja dolazi odozgor, od Boga, i bio je obasjan sjajem vječnoga svjetla te

nije bio neupućen u Svetu pismo. Od svake ljage čist um ulazio je u skrivenost otajstva i gdje je učiteljska znanost ostajala vani, ulazila je žarka ljubav onoga koji ljubi. Gdje kada je čitao svete knjige i što je jednom utisnuo u dušu, neizbrisivo je ostalo napisano u srcu. Imao je pamćenje i za čitanje knjiga i sluh nije nešto samo jedanput uzalud čuo jer je to neprestano s pobožnošću u njemu prezivala ljubav" (2 Čel 102).

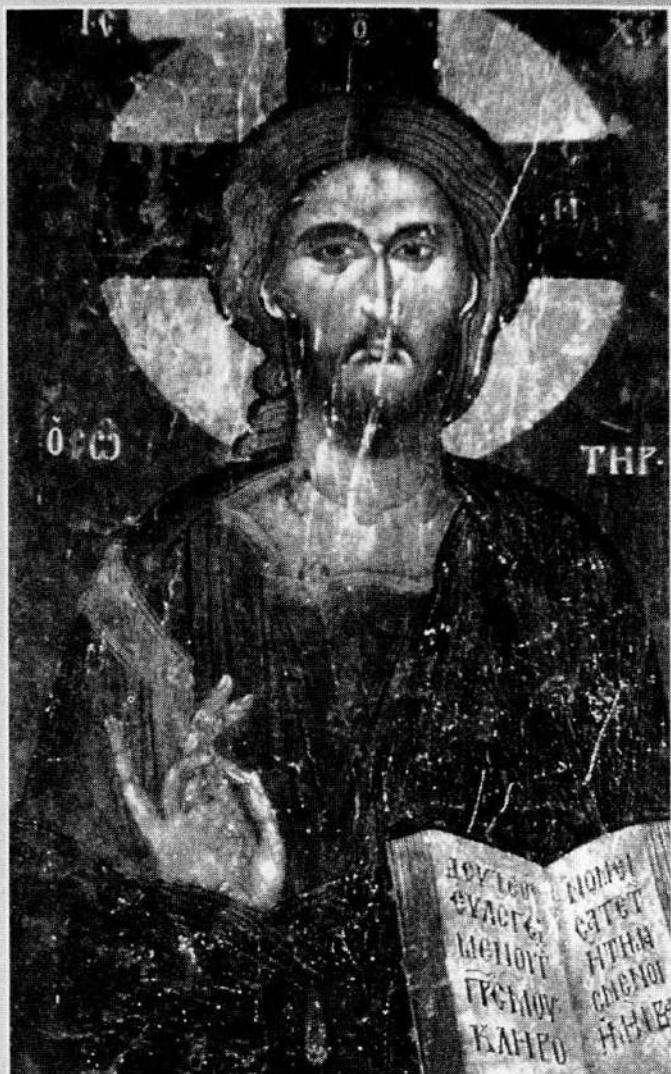
Božja je riječ središte Franjina odnosa s Bogom jer je on sluša, srcem prihvata i ljubavlju "preživa", tj. ona je izvor njegove molitve, njegova najintimnijeg sjedinjenja s Bogom. Na taj način ona živi u njemu, preplavljuje i oblikuje njegovo srce. Istovremeno i on živi u njoj do te mjere da njegov život postaje živa i djelotvorna objava Božje riječi. Njegove su misli, riječi i svako djelovanje jednostavno nadahnuti, oživljeni i usmjeravani Božjom riječi jer "nikada nije bio gluhi slušatelj Evangelija, nego ono što je čuo sa svom je marljivošću nastojao doslovce provesti u djelo" (1 Čel 22).

On se suživio s Božjom riječju, bio neu-morno nad njom u stavu kontemplacije, iz

te duboke molitvene suživljenosti neposredno je iz nje znao izvući žive primjere i pouke i za svoju prvu braću. Zanimljiva je u tom smislu i zgoda koju nam u svom životopisu opisuje sv. Bonaventura, kad je Franjo, uvidjevši da svaki brat želi imati svoj primjerak Evangela u rukama da bi nad njim meditirao, jednostavno istrgnuo za svakoga po jedan list i podijelio im istrgnute dijelove da nad njima meditiraju. Sigurno ovo rješenje nije baš "znanstveno", ali je u svakom slučaju plod Franjine vjere i osobnog iskustva da riječ Božja, posijana u srce, ostvaruje ono što označava ako se prihvati u čistoći srca i duha.

Franjo pristupa riječi Božjoj da bi njome rasvjetlio svoj život, traži u njoj odgovor za svaku konkretnu situaciju, osobito prije važnih odluka, uvjeren je da po riječima Biblije Krist nastavlja govoriti onima koji su iskrena srca. O tome svjedoči i zgoda s braćom Bernardom i Petrom Katanskim, kad upravo otvaranjem Evangela traži odgovor na njihovu želju da mu se pridruže i što im je u tom smislu činiti. Kad je uvidio da je došao trenutak davanja oblika života braći koju mu je Bog darovao, nije se htio odvojiti od riječi Božje, nego sam govor u Oporuci: "I kad mi je Gospodin dao braću, nitko mi nije kazivao što moram činiti, nego mi je sam Svevišnji objavio da moram živjeti po načinu svetog Evangela" (OR 14).

Riječ Božja za njega postaje modus vivendi - njegov način življenja i postojanja. Tu je Franjo na liniji pape Grgura Velikoga, koji potiče da "naučimo upoznavati srce Božje u riječima Božjim". I ona je doista za Franju Prisutnost, ne neka ideja, nauka ili neka stvar, naprotiv, ona je Osoba, Sin Božji, sam Gospodin Isus Krist, utjelovljena Riječ. Upravo odatle Franjo crpi neizrecivu vrijednost Biblije, njezin apsolutni autoritet u oblikovanju svoga života i zato će jednostavno reći da je "Pravilo i život manje braće obdržavati sveto Evangeliye Gospodina našega Isusa Krista". Stoga je stav Franje naspram

Božje riječi jedno egzistencijalno stanje; to je stav srca i duše, način postavljanja pred Bogom i životom. Utoliko onaj prije spomenuti Franjin osjećaj za Svetu pismo nije u prvom redu spoznajni, nego naprotiv živo iskustveni.

(Nastavak slijedi...)

fra Rozo Brkić

LJUBITI IZNAD
SVEGA

